

dzenia ksiąg meldunkowych, rejestrów i kartotek mieszkańców oraz zasady i tryb udzielania informacji adresowych, a także wzory zgłoszeń meldunkowych, ksiąg meldunkowych, rejestrów i kartotek mieszkańców.

Art. 23. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają zasad i trybu dopełniania obowiązku meldunkowego określonego w szczególnych przepisach.

Art. 24. Formularze zgłoszeń meldunkowych są odpłatne, cena powinna być wskazana na formularzu.

Art. 25. W art. 81 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 10, poz. 59) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Osoba skazana prawomocnym wyrokiem sądowym za uporczywe przetrzymywanie osoby nie zameldowanej w lokalu położonym w miejscowości objętej szczególnymi przepisami meldunkowymi może być decyzją prezydium właściwej rady narodowej pozbawiona przydziału lokalu mieszkalnego i przesiedlona z dotychczas zajmowanego

lokalu do pomieszczenia zastępczego w obrębie granic administracyjnych danej miejscowości.”

Art. 26. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Nr 32, poz. 309 z późniejszymi zmianami),
- 2) art. 25 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 55, poz. 382 z późniejszymi zmianami).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**

Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

165

USTAWA

z dnia 14 lipca 1961 r.

o zmianie dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych.

Art. 1. W dekrete z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1951 r. Nr 55, poz. 382 oraz z 1956 r. Nr 6, poz. 29 i Nr 21, poz. 101) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę, która nie ukończyła 18 roku życia i nie posiada tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wpisuje się do dowodów osobistych obojga rodziców, a jeżeli władzę rodzicielską sprawuje tylko jedno z rodziców, wpisuje się ją tylko do jego dowodu osobistego; w braku władzy rodzicielskiej wpisuje się ją do dowodu osobistego opiekuna.”;

2) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dowód osobisty wydaje się z ważnością na czas nieoznaczony.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów może zarządzić wymianę dowodów osobistych wydanych na czas nieoznaczony.”;

3) w art. 7 skreśla się ust. 2;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Dowody osobiste i tymczasowe zaświadczenia tożsamości wydają powiatowe (miejskie, dzielnicowe) komendy Milicji Obywatelskiej, według miejsca zamieszkania zainteresowanego.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi przypadki, w których dowód osobisty można otrzymać w miejscu pobytu czasowego.”;

5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. W celu otrzymania dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości należy przedłożyć:

- 1) wniosek o wydanie dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości z poświadczonym na tym wniosku przez organ meldunkowy miejscem pobytu stałego (zamieszkania),
- 2) odpis skrócony aktu urodzenia; osoby pozostające w związku małżeńskim przedkładają tylko odpis skrócony aktu małżeństwa, osoby zaś, które pozostawały w

związku małżeńskim, odpis skrócony aktu małżeństwa z adnotacją o ustaniu lub unieważnieniu tego małżeństwa,

3) trzy fotografie.

2. Ponadto należy organowi wydającemu dowód osobisty lub tymczasowe zaświadczenie tożsamości okazać:

- 1) zaświadczenie z miejsca pracy lub nauki albo inny dokument stwierdzający rodzaj zajęcia lub źródło utrzymania,
- 2) wojskowy dokument osobisty lub zaświadczenie o zgłoszeniu się do rejestracji, stwierdzające stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego, jeżeli osoba ubiegająca się o dowód osobisty lub tymczasowe zaświadczenie tożsamości temu obywatelowi podlega.”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. W dowodach osobistych wpisuje się następujące dane:

- 1) nazwisko i imię oraz imiona rodziców i nazwisko panięskie mężatki,
- 2) dzień, miesiąc, rok i miejsce urodzenia,
- 3) stan cywilny,
- 4) zawód,
- 5) rysopis,
- 6) organ, który wystawia dowód,
- 7) osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 i art. 3, oraz związane z tym zmiany.

2. W tymczasowych zaświadczeniach tożsamości wpisuje się dane, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem pkt 3 i 5.”;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W dowodach osobistych i tymczasowych zaświadczeniach tożsamości ponadto wpisują:

- 1) organy ewidencji i kontroli ruchu ludności — zameldowania i wymeldowania,
- 2) urzędy stanu cywilnego — zmiany dotyczące stanu cywilnego,
- 3) państwowe i spółdzielcze zakłady pracy oraz organizacje społeczne o znaczeniu ogólnopaństwowym — datę przyjęcia do pracy i zwolnienia.”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Dowody osobiste i tymczasowe zaświadczenia tożsamości podlegają wymianie:

- 1) w przypadku zmiany nazwiska lub imienia,
- 2) w przypadku uszkodzenia dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości w stopniu utrudniającym posługiwanie się nim,
- 3) w przypadku wyczerpania się miejsca na dokonywanie nowych wpisów,
- 4) po upływie czasu ważności, jeżeli chodzi o tymczasowe zaświadczenia tożsamości.

2. Przy wymianie należy przedłożyć dowód osobisty lub tymczasowe zaświadczenie tożsamości podlegające wymianie oraz w miarę potrzeby dokumenty wymienione w art. 9, a w przypadku przewidzianym w ust. 1 pkt 1 ponadto dokument stwierdzający zmianę nazwiska lub imienia”;

9) w art. 15 pkt 2 wyrazy „na prowadzących meldunki” zastępuje się wyrazami „na prowadzących książki meldunkowe”;

10) w art. 16 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 2 stosuje się również w przypadku znalezienia własnego dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości zgłoszonego jako utracony; w tym przypadku wystarczy tylko zawiadomić o tym niezwłocznie najbliższy organ Milicji Obywatelskiej, jeżeli w miejsce zgłoszonego jako utracony nie został jeszcze wydany nowy dowód osobisty lub tymczasowe zaświadczenie tożsamości.”;

11) w art. 18 ust. 1 skreśla się końcowe wyrazy „i ankiet”;

12) w art. 22:

a) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kto będąc w zakładzie pracy lub organizacji społecznej określonych w art. 11 pkt 3 upoważnio-

ny do przyjęcia osoby do pracy lub zwolnienia jej z pracy, nie czyni o tym wpisu w dowodzie osobistym lub w tymczasowym zaświadczeniu tożsamości tej osoby,

podlega karze grzywny do 3.000 zł.

Tej samej karze podlega, kto mimo wezwania nie przedłoży dowodu osobistego lub tymczasowego zaświadczenia tożsamości w celu dokonania wpisu o przyjęciu do pracy lub zwolnieniu z niej.”;

b) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 4;

13) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej wydadzą szczegółowe przepisy regulujące sposób wydawania dowodów osobistych żołnierzom zawodowym.”;

14) art. 26 skreśla się.

Art. 2. 1. Dowody osobiste, wydane na podstawie dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 55, poz. 382 z późniejszymi zmianami) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wystawione, lub na okres, na jaki zostały przedłużone na podstawie art. 6 ust. 4 tegoż dekretu, a po upływie tego okresu podlegają wymianie.

2. Posiadacz dowodu osobistego, o którym mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o jego wymianę przed upływem okresu, na jaki został wystawiony lub na jaki został przedłużony.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jednolitego tekstu dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

166

USTAWA

z dnia 14 lipca 1961 r.

Prawo celne.

CZĘŚĆ I.

Obrót towarowy z zagranicą.

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Obrotem towarowym z zagranicą w rozumieniu niniejszego prawa jest przywóz towarów z zagranicy, wywóz ich za granicę oraz przewóz ich przez polski obszar celny.

2. Obrót towarowy z zagranicą odbywa się z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie.

3. Określenia „przywóz”, „wywóz” i „przewóz” oznaczają wszelkie sposoby przemieszczania towarów przez granicę państwową.

Art. 2. 1. Polskim obszarem celnym jest terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzać w pasie granicznym obostrzenia i ułatwienia w zakresie kontroli celnej oraz zwolnienia od ograniczeń i ulgi celne,

- 2) ustanawiać na polskim obszarze celnym wolne obszary celne oraz określić zakres, w jakim obrót towarowy pomiędzy wolnym obszarem celnym a zagranicą wolny jest od ograniczeń i od należności celnych, tudzież zakres, w jakim obrót towarowy pomiędzy wolnym obszarem celnym a pozostałym obszarem celnym traktuje się jak obrót towarowy z zagranicą.

Art. 3. Towarem w rozumieniu niniejszego prawa jest każda rzecz ruchoma, nie wyłączając środków płatniczych i papierów wartościowych.

Art. 4. 1. Towarem celnym staje się towar:

- 1) przywożony z zagranicy — z chwilą przekroczenia granicy,
- 2) przeznaczony do wywozu za granicę — z chwilą dostarczenia na miejsce uznane przez organ administracji celnej za miejsce odprawy celnej lub złożenia za zgodą tego organu w magazynie celnym, a wywożony przez podróżnego — z chwilą powstania obowiązku dostarczenia do kontroli celnej.

2. Towar przewożony przez polski obszar celny jest towarem celnym, gdy znajduje się na tym obszarze.